

et noget bedre Udbytte end i Fjor. Dernæst maa man jo erindre, at en Del af Udbyttet for 1923—24 af Formue- og Indkomsskatten beror ikke paa de Ligninger, som nu foretages, men paa den foregaaende Ligning, at en Fjerdedel af Udbyttet for Københavns og Frederiksbjergs Vedkommende og Halvdelen af Udbyttet for det øvrige Lands Vedkommende afhænger af den. Endelig er det saa, at om man end maa vente nogen Nedgang paa Formueskatten, vil Nedgangen dog blive af forholdsvis ringe Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte mig, om det var Meningen paa Statsregnskabet at fordele Konjunkturtillæggets Nedgang paa de enkelte Budgetter. Jeg kan besvare det ærede Medlems Spørgsmaal med et Ja, det er Meningen at gøre det i Lighed med, hvad der er sket tidligere. Det ærede Medlem spurgte endvidere, om de 10 Mill. Kr., Regeringen er bemyndiget til at udstede Statsobligationer for i det nu afsluttende Finansaar, allerede er anbragt. Nej, det er de ikke, men jeg har baade i Finansudvalget og her i Tinget udtrykkelig udtalt, at jeg anser mig berettiget til at udstede dem, naar det kan ske indenfor Supplementsperioden; og da der ikke den Gang, vi havde Lovforslaget til Behandling, fra Rigsdagen fremkom nogen Protest mod denne min Opfattelse, maa jeg vedblivende anse mig berettiget til at gøre det.

Det ærede Medlem spurgte om Mellemværendet med Nationalbanken. Statskassens Tilgodehavende hos Nationalbanken var den 14. April 10 817 000 Kr. — jeg springer Hundrederne over. Endvidere var der i Kontokurant med andre danske Banker og Islands Bank, i Kontokurant med udenlandske Banker og Bankhuse, i i Indlaan i Banker og Sparekasser, i Finanshovedkassen samt i vor Beholdning af Værdipapirer anbragt et saadant Beløb, at den samlede Sum af likvide Midler, altsaa indbefattet Beholdningen af Værdipapirer: 26 116 000 Kr., vil blive 60 669 000 Kr. Udover de Værdipapirer, jeg her har nævnt, de 26 Mill. Kr., findes for 40 Mill. Kr. Præferenceaktier i Landmandsbanken, der er stillet til Sikkerhed for et Laan af samme Størrelse i Nationalbanken. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ogsaa var ganske sikker paa at have tilstrækkeligt af likvide Midler til Raadighed Sommeren igennem. Det vilde være meget letsindigt af en Finansminister at svare ja til et saadant Spørgsmaal. Der vil antagelig som Regel være det, men hvis der i en kortere Periode ikke skulde være det, maa jo Statskassen benytte sin Kredit hos Nationalbanken, ligesom den tidligere har

gjort. Men der er i og for sig ikke noget, der i Øjeblikket tyder paa, at det gennemgaaende skulde være umuligt i Sommer at klare sig med den likvide Kassebeholdning.

Det ærede Medlem mente ikke, at der i de Redegørelser, jeg har afgivet til Finansudvalget, var givet en tilstrækkelig Begrundelse af, at man havde udsat at sælge de Dollars, der var indvundet ved Laanet af 1920. Jeg mener, at en saadan Begrundelse er givet; og at den er fuldt tilfredsstillende. Vi begyndte Salget den Dag, vi fik at vide, hvor meget Erstatningssummen for de sønderjydske Landsdele skulde beløbe sig til. Saadan som Disputen stod, med den overordentlige Forskel, der var paa, hvad vi vilde give, og hvad de allierede forlangte, kunde det til sidste Dag befrygtes, at det Beløb, vi skulde udrede som Erstatningssum, vilde blive saa stort, at det vilde sluge hele eller i hvert Fald det allerreste af vor Dollarsbeholdning. Det vilde derfor, da det drejede sig om et Køb af amerikanske Dollars, kun kunne være foregaaet ved, at man paa en næsten katastrofal Maade havde forringet vor Kronekurs, som den Gang var ringe nok. Vi kunde ikke udsætte os for at maatte købe Dollars i stort Omfang, vi maatte vente, til vi saa, hvor stor Erstatningssummen blev, og hvor stort et Overskud vi fik, inden vi begyndte at afhænde.

Det ærede Medlem har rettet en Del andre Spørgsmaal til mig; og Besvarelsen af disse Spørgsmaal vil, saa vidt det er muligt, være Finansudvalget i Hænde i Morgen. Blandt disse Spørgsmaal var det, hvilken Negotiationsfortjeneste Etatsraad Glückstadt har haft paa det omtalte Laan. Dette er et Spørgsmaal, som Finansministeriet ikke kan besvare, der foreligger ingen Oplysninger derom for os, men jeg antager, det er en Sag, som vil blive oplyst under de Undersøgelser, som Landmandsbankkommissionen foretager. Ministeriet har i hvert Fald ingen Midler til at skaffe sig denne Underretning.

Det ærede Medlem omtalte Spørgsmaalet om Ministres Ret til at have honorarlønnede Stillinger og til at sidde i erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse. Det ærede Medlem refererede korrekt, hvad jeg derom havde sagt, nemlig at jeg ikke mente at kunne modtage en Anmærkning paa Finansloven, der gav en særlig Regel for Ministre i saa Henseende. Jeg vilde mene, at der i at modtage en saadan Anmærkning vilde ligge en Erkendelse af, at de nuværende Ministre i denne Henseende havde forholdt sig paa en Maade, som der kunde